

РЕШЕНИЕ

№ 6452

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7747** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 17. 05. 2021 г. по НАХД № 3115 / 2021 г., Софийски районен съд, НО, 93 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-631 / 27. 11. 2020 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на В. П. Б., в качеството ѝ на член на съвета на директорите на „С. Б. П. Ф.” А., е наложена глоба в размер на 7 000 лв., на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл. 114б, ал. 1, предл. 1, във вр. с ал. 2 от ЗППЦК.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Б., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано. Постъпила е и касационна (частна) жалба срещу определение от 16. 06. 2021 г., с което е допълнено съдебното решение и е осъдена жалбоподателката да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че „С. Б. П. Ф.” А., е публично дружество, вписано под № РГ-05-1282 в регистъра по чл. 30 ал.1 т. 3 ЗКФН. Било констатирано, че на 11. 05. 2020 г. е проведено общо събрание на дружеството, на което В. П. Б., е избрана за член на СД на това дружество, като същата не е представила в 7-дневен срок от избирането си декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК пред [фирма].

На 14. 08. 2021 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, като въз основа не него е издадено и процесното НП № Р-10-631 / 27. 11. 2020 г. от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на АУАН и НП.

Правилно е установено от СРС, че АУАН макар и да е с съставен в отсъствие на нарушителя, това е станало след надлежно уведомяване на Б..

Не е налице и съществено нарушение на административно-производствените правила, поради различно посочена дата на извършеното нарушение в АУАН и в НП.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

В конкретния случай в АУАН е посочена дата на извършване на нарушението – 20. 05. 2020 г., докато в НП се сочи 19. 05. 2020 г., като в НП изрично е посочено откъде идва грешката в АУАН, които доводи касационната инстанция напълно споделя.

Касационната инстанция намира за неоснователни доводите изложени в жалбата, че следвало датата на нарушението да бъде друга и същата да се определи от вписването на СД в Търговския регистър, което е станало на по-късна дата, тъй като законът

предвижда задължението за подаване на декларация да се изпълни от избирането, а не от вписването му.

Неоснователни са и доводите, че изисканата декларация е представена пред управителния орган на публичното дружество, тъй като законът изисква подаването на тази декларация освен пред този орган, така и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, нещо което в случая безспорно не е направено.

В случая не следва да намери и приложение нормата на чл. 28 от ЗАНН, каквото искане е направено в касационната жалба, като от своя страна СРС е изложил подробни мотиви в тази насока, които касационната инстанция споделя.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Съдът намира за неоснователни и доводите изложени в жалбата срещу определението, с което е допълнено постановеното решение в частта му за разноските, тъй като при своевременно направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова се дължи, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17. 05. 2021 г. по НАХД № 3115 / 2021 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 93-ти състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение от 16. 06. 2021 г. по НАХД № 3115 / 2021 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 93-ти състав.

ОСЪЖДА В. П. Б. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисия за финансов надзор - С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

